

فصل ۴

گزارشگری

گونه ای از خبرنگاری که به تحقیق، پژوهش و نهایتاً گزارش یک موضوع می‌پردازد را گزارشگری می‌نامند. محصول کار گزارشگر می‌تواند یک مقالهٔ مکتوب، فایل صوتی و یا یک برنامهٔ تصویری باشد. گزارشگران مهم‌ترین منابع تامین کننده اخبار جذاب و دست اول بوده و حرفه گزارشگری یکی از مهم‌ترین فعالیت‌ها در تولید برنامه‌های تلویزیونی است.

واحد یادگیری ۱

گزارشگری (اجرای گزارش)

یک گزارشگر برنامه‌های تلویزیونی چه مهارت‌هایی دارد؟

■ هنرجویان در این واحد یادگیری با مهارت‌های تهیه یک گزارش، نگارش و تنظیم متن گزارش، آماده‌سازی متن برای ارائه در گزارش و ... آشنا شده و در پایان می‌توانند از یک سوژه گزارشی تهیه کرده و آماده پخش کنند.

استاندارد عملکرد

■ تهیه گزارش خبری، ورزشی، فرهنگی، هنری و ... بر اساس سفارش شبکه تلویزیونی و برابر مقررات ساخت برنامه تلویزیونی

رسانه یعنی گزارش

موفقیت رسانه‌ها در سراسر جهان مرهون تلاش گزارشگران است. امروزه بخش عمده و مهمی از برنامه‌های در حال پخش رسانه‌ها به گزارشات متنوع و مختلف اختصاص دارد. مخاطبین و علاقمندان رسانه‌ها عمدتاً از طریق دریافت گزارشات تصویری و صوتی در جریان آخرین اخبار و اطلاعات قرار می‌گیرند. منظور ما در اینجا از عبارت «اخبار و اطلاعات» فقط اشاره به برنامه‌های خبری (news) و سیاسی شبکه‌ها نیست بلکه شامل برنامه‌های تولیدی در حوزه‌های فرهنگی، هنری، دینی، تاریخی و ... هم می‌شود. منظور ما از «رسانه» در این نوشتار، شامل رسانه‌های دیداری، شنیداری و مکتوب است. این رسانه‌ها بدون بهره‌جستن از حرفه گزارشگری موضوعیت و فلسفه وجودی خود را از دست می‌دهد و دیری نمی‌پاید که محکوم به فنا و خارج شدن از چرخه رسانه‌ای جامعه می‌شود.

گزارشگری در رسانه‌های دیداری، شنیداری و مکتوب اگرچه در برخی موارد با یکدیگر شباهت دارند اما در عمل و اجرا متفاوت هستند. همان‌گونه که مجریان تلویزیون و رادیو برای ارتقاء کیفیت حرفه خود و افزودن به مهارت‌هایشان اصول واحد و مشترکی را آموزش می‌بینند، اما هنگامی که قرار باشد در پشت میکروفن استودیو بنشینند و یا در مقابل دوربین تلویزیون قرار بگیرند. باید قواعد خاص و اصول متمایز اجرا در رادیو و تلویزیون را حتماً رعایت کنند.

بنابراین متن یک گزارش تلویزیونی با متن یک گزارش رادیویی اگرچه در شیوه و سبک نگارش تفاوت چندانی با هم ندارد و حتی از قواعد واحدی هم پیروی می‌کند؛ اما اجرای صوتی و یا تصویری آن گزارش کاملاً با یکدیگر متفاوت است.

تصویر ۱

گزارش چیست؟

گزارش به مطلبی گفته می‌شود؛ که از شرح، تفسیر، بیان و تحلیل یک موضوع گفت‌وگو می‌کند. گزارش، بیان تشریحی یک خبر، رویداد یا موضوع اجتماعی است که چون با تصویر و توصیف درآمیزد جذاب‌تر و خواندنی‌تر و چون با تحقیق همراه شود، مستندتر و پذیرفتنی‌تر می‌شود. به بیان دیگر، گزارش تلفیق «خبر» و «تحقیق» است که به مدد بازسازی هنرمندانه صحنه‌ها و موضوع‌ها، و حوادث و واقعیت‌های مهم زندگی اجتماعی حاصل می‌شود. یک گزارش خوب آینه‌ای است از تمامی مهارت‌ها، هنرها، آمادگی‌ها و پیش‌شرط‌هایی که در طبیعت هر فعالیت رسانه‌ای وجود دارد.

تصویر ۲

گزارش عبارتست از انتقال صحیح و بی‌طرفانه و واقعی از یک رخداد یا فعالیت. بنابراین تعریف، «گزارشگر» در هنگام انجام وظیفه، مانند آینه‌ای می‌شود که مخاطبان انتظار دارند، انعکاس یک واقعه یا فعالیت را در صدا و یا سیمای او ببینند.

گزارش از جمله قالب‌های برنامه‌سازی است که دارای جایگاه و نقش پراهمیتی در رسانه‌های جمعی است. گزارش؛ چه در شکل حضور گزارشگر در محل حادثه و رخداد و بیانی توصیف‌گونه از آن و چه در شکل بررسی و پیگیری حادثه و رخدادی خاص در مطبوعات، رادیو، کانال‌های تلویزیونی، پایگاه‌های

اطلاع‌رسانی و حتی به صورت تلفنی و یا چهره به چهره از سوی گزارشگر می‌تواند یکی از عوامل مهم و تعیین‌کننده در موفقیت و اعتلای آن رسانه به شمار بیاید. همانطور که تهیه‌کنندگان و کارگردانان و مجریان موفق در رادیو و تلویزیون از سرمایه‌های ارزشمند و گرانبهای یک رسانه محسوب می‌شوند، گزارشگران حرفه‌ای و سرشناس نیز دارای اعتبار ویژه‌ای هستند.

تصویر ۴

تصویر ۳

امروزه رسانه‌ها برای ارتقای سطح حرفه‌ای خود، خبرنگاران و گزارشگران با استعداد را برای حوزه‌های مختلف سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، ورزشی و ... تربیت می‌کنند تا آن‌ها بتوانند خبرها و سوژه‌های حوزه خود را به طور تخصصی پوشش دهند.

نکته

از برنامه‌های گزارشی تلویزیون و رادیو، نمونه‌هایی را انتخاب کنید و درباره آن‌ها در کلاس گفت‌وگو کنید.

فعالیت
کارگاهی

گزارشگر کیست؟

یکی از گونه های خبرنگاری، گزارشگری (reporter) است. گزارشگر بر حسب حرفه ای که دارد به تحقیق درباره موضوعات گوناگون می پردازد و سپس اطلاعات به دست آمده را پردازش و تدوین می کند و در اختیار رسانه های جمعی قرار می دهد. محصول کار گزارشگر می تواند یک مقاله مکتوب، یک فایل صوتی و یا یک برنامه تصویری باشد.

گزارشگران کار خود را برای جمع آوری اطلاعات، از راه های گوناگونی مانند اطلاعات منتشر شده در روزنامه ها، حضور به عنوان شاهد در حوادث گوناگون، تحقیق از راه مصاحبه با افراد، رجوع به پرونده های عمومی و ... انجام می دهند. جمع آوری اطلاعات به شکل گزارش در اختیار رسانه های عمومی قرار می گیرد. یک گزارشگر، بیشتر وقت خود را در اتاق خبر و واحد تولید برنامه و یا به عنوان شاهد و ناظر حوادث در محل رخداد سوژه و یا در حال مصاحبه با افراد می گذراند.

خبرنگاران و گزارشگران، مهم ترین منابع تأمین کننده اخبار جذاب و دست اول هستند. دستیابی به خبر، کاری آسان نیست، بنابراین گزارشگر که وظیفه گردآوری اطلاعات و تهیه گزارش از رویدادها را به عهده دارد، باید از سه ویژگی استعداد و خصوصیات ذاتی، مهارت های حرفه ای و مهارت های اخلاقی برخوردار باشد.

تصویر ۵

دربارهٔ یک گزارشگر موفق رادیویی و موضوع برنامهٔ گزارشی آنها تحقیق کنید و نتیجه را در کلاس ارائه دهید.

ویژگی‌های یک گزارشگر حرفه‌ای

گزارشگران حرفه‌ای در تولید برنامه‌های گزارشی تلویزیونی مهارت‌ها و ویژگی‌های گوناگونی دارند که برخی از آنها عبارتند از:

۱- داشتن شَمّ خبری:

کسی که در حرفهٔ گزارشگری فعالیت دارد باید «شَمّ خبری» داشته باشد و درک کند که چه موضوع یا رویدادی دارای ارزش خبری است. او باید حتی به رویدادهای ظریف و کوچکی که در بخش‌های مختلف جامعه اتفاق می‌افتد و برای دیگران مهم نیست توجه کند. نگاه حرفه‌ای خبرنگاران و گزارشگران به رویدادهای روزمره و عادی می‌تواند سوژه‌های بکر و تازه برای رسانه‌ها و همچنین اخبار جذاب برای مخاطبان فراهم کند.

برای یک موضوع اجتماعی یا هنری متنی را تهیه و به صورت یک گزارش آن را در کلاس ارائه کنید.

۲- آشنایی با نگارش و تنظیم متن گزارش:

گزارش‌نویسی مهارت خاصی نیاز دارد که منحصر به جمع‌آوری مطلب نمی‌شود، بلکه هنر نگارش و تنظیم مطلب، می‌تواند گزارش را جذاب و خواندنی کند و تأثیر آن را دوچندان نماید. توانایی کاربرد صحیح کلمات و عبارات و رعایت ترتیب و تقدم آنها و نیز آشنایی لازم با نوشتن گزارش، گزارش‌گر را در انجام کار کمک می‌کند. نگارش درست و بدون غلط، رعایت زبان معیار^۱ و ایجاز در جمله‌بندی‌ها، مهارتی مهم برای خبرنگاران و گزارشگران موفق است.

۱. به تعریف زبان معیار رجوع شود.

متن یک گزارش تلویزیونی را از نظر نوع نگارش و رعایت زبان معیار بررسی کنید.

۲- داشتن اطلاعات عمومی:

گزارشگر حرفه‌ای علاوه بر توانایی تهیه و نگارش متن گزارش، باید سطح اطلاعات عمومی خود را افزایش دهد به اندازه‌ای که بتواند در فرآیند تهیه گزارش از سوژه‌های مختلف، مطالب را درک و به خوبی به مخاطب ارائه کند. مطالعه مستمر در زمینه‌های مختلف و پشتوانه علمی، قدرت گزارشگران را در تولید گزارش‌های جذاب بیشتر می‌کند.

به نظر شما اگر یک گزارشگر ورزشی، اطلاعات عمومی مفیدی از یک برنامه ورزشی مانند والیبال نداشته باشد می‌تواند مسابقه والیبال را گزارش دهد؟ در این باره در کلاس گفت‌وگو کنید.

۴- ساده‌نویسی:

یکی دیگر از ویژگی‌های مهم گزارشگر موفق، نگارش ساده و ارائه یک گزارش صوتی، مکتوب و یا تصویری روان و شفاف است. گزارشگری برای رسانه‌های تخصصی حقوقی، پزشکی، مهندسی که مخاطب خاص دارد، ایجاب می‌کند که واژه‌ها و عبارات تخصصی همان رشته را به کار برد، اما برای تهیه گزارش در رسانه‌های همگانی که مخاطب آن، اقشار مختلف جامعه هستند، گزارشگر باید محصول کارش را به گونه‌ای تنظیم و ارائه کند که برای عامه مردم اعم از باسواد و کم سواد قابل درک باشد.

در بخش گزارش‌های پزشکی برنامه‌های تلویزیونی مانند: «خبر پزشکی» یک قسمت را انتخاب کنید و آن را در کلاس نمایش دهید و سپس درباره جزئیات حرفه‌ای گزارش‌گر خبر پزشکی گفت‌وگو کنید.

۵- ارتباط با مردم:

اساس کار خبرنگاری و گزارشگری مردم هستند. بنابراین آنان باید پیوسته با مردم در ارتباط باشند تا با آگاهی از نیازها بتوانند دیدگاه‌ها و خواسته‌های واقعی عموم افراد جامعه را به طور مطلوب در رسانه‌ها بازتاب دهند. همچنین مردم می‌توانند به منبعی برای گزارشگران و سوژه‌یابی خبر تبدیل شوند. به همین علت لازم است خبرنگاران و گزارشگران رسانه‌ها همواره ارتباط خود را با همه اقشار مردم حفظ کند.

برای یکی از شبکه‌های صدا و سیما یک گزارش آموزشی تهیه کنید. برای این کار به اداره آموزش و پرورش محل خود مراجعه و یک گزارش آموزشی تهیه کنید و با گوشی موبایل یا دوربین فیلمبرداری کرده و نتیجه را در کلاس ارائه کنید. (گزارش شما به یک موضوع خاص مثلاً برنامه درسی پایه اول ابتدایی اختصاص داشته باشد).

پژوهش

۶- مهارت ارتباطی:

گزارشگرانی که راحت‌تر بتوانند با گروه‌های اجتماعی ارتباط برقرار کنند معمولاً شانس بیشتری برای کشف حقایق دارند. گزارشگر باید بتواند خود را با صحنه‌هایی همچون تصادف، زلزله، سیل، آتش‌سوزی، جشن‌های ملی و مذهبی، مراسم ویژه، جنگ و دفاع مقدس، راهپیمایی‌ها و ... هماهنگ و مرتبط کند. همچنین بتواند با افراد مختلف اعم از کودک، نوجوان، جوان، پیر، کارگر و کارمند، هنرمند، قهرمان، دانشمند و یا اشخاصی با ویژگی‌های مثبت و منفی ارتباط برقرار کند. او باید بتواند با کودک خردسالی که تازه به مدرسه وارد شده است، گفت‌وگو کند و هم با پیرزن ۹۰ ساله‌ای که در خانه سالمندان دوران سخت زندگی خود را سپری می‌کند هم‌کلام شود. بنابراین مهارت‌های ارتباطی شرط لازم و اساسی برای تهیه گزارش است.

ارتباط موثر

درباره مهارت‌های کلامی گزارش تهیه کنید و در کلاس ارائه کنید.

فعالیت کارگاهی

یک برنامه تلویزیونی از نوع گزارش‌های اجتماعی را انتخاب، بخشی از آن را در کلاس نمایش دهید و با راهنمایی هنرآموز خود درباره آن گفت‌وگو کنید.

مقدمات تهیه گزارش

قبلاً به این نکته اشاره کردیم که گزارش از جمله قالب‌های برنامه‌سازی است. همچنان که تهیه‌کننده برای تولید یک برنامه رادیویی یا تلویزیونی باید مقدمات آن برنامه اعم از ارائه طرح، تصویب، پژوهش، تعیین بودجه، مشخص کردن عوامل انسانی، تدارک وسایل فنی و ... را فراهم آورد، یک گزارشگر حرفه‌ای نیز پیش از حضور در صحنه گزارشگری و محل رخداد سوژه باید مقدمات لازم را مهیا نماید. مقدمات تهیه گزارش عبارتند از:

سوژه‌یابی یا تعیین موضوع گزارش

موضوع گزارش معمولاً با پیشنهاد مدیر برنامه، سردبیر، همکاران حوزه برنامه‌سازی و یا حتی بر اساس پیشنهاد مخاطبین تعیین می‌گردد. در موضوعات حادثه‌ای، دیدارهای رسمی، مسابقات ورزشی، مراسم افتتاحیه و اختتامیه و نظایر آن ماهیت گزارش معلوم و روشن است، اما در سایر موارد، جزئیات به درستی مشخص نیست و گزارشگر با حضور در صحنه رویداد با ابعاد گسترده موضوع آشنا می‌شود. گزارشگرانی که خودشان اقدام به انتخاب و تعیین موضوع می‌کنند معمولاً در تهیه و تولید گزارش نیز موفق‌تر هستند چرا که انتخاب سوژه به آنها تحمیل نشده است.

لیستی از سوژه‌های مناسب آموزشی تهیه کنید که درباره برخی از آنها تاکنون پژوهش و گزارشی تهیه نشده است. برای این بخش چه پیشنهادهاتی دارید. می‌توانید برای یکی از این سوژه‌ها گزارش مکتوب تهیه و در کلاس ارائه کنید.

فعالیت
کارگاهی

مطالعه اولیه بر روی سوژه

گزارشگر پس از تعیین موضوع، باید ابعاد مختلف آن را مطالعه کند تا اطلاعات اولیه و لازم در خصوص آن گزارش را به دست آورد. مطالعه موضوع سبب می‌شود که گزارشگر یا خبرنگار بدون آگاهی وارد میدان کار نشود و خود را گرفتار حوادث نکند. گزارشگر چنانچه بدون مطالعه قبلی به سوژه مورد نظر نزدیک شود ممکن است به خاطر آشنا نبودن با موضوع و اطلاعات کافی نداشتن در مورد آن، مسیر نادرستی را طی کند و قضاوت‌های غلطی صورت دهد. جذاب نبودن بسیاری از گزارش‌ها و مصاحبه‌ها به این دلیل است که گزارشگر اطلاعات ضروری اولیه را در مورد آن اشخاص و آن حوادث به دست نیاورده است.

آمادگی برخورد با هرگونه احتمال در جریان تهیه گزارش

نکات ایمنی

گزارشگران و خبرنگاران باید خود را برای مواجه شدن با هرگونه احتمال در صحنه گزارش آماده کنند. آنان همچنین باید پرسش‌ها و احتمالات ممکن را قبلاً در ذهن خود مرور کنند و به اصطلاح سناریوهای مختلف را برای موقعیت‌های پیش بینی نشده طراحی کنند.

تدارک ابزارهای لازم برای تهیه گزارش

گزارشگر بر اساس اطلاعات اولیه ای که پیرامون سوژه مورد نظر کسب کرده است باید امکانات لازم را مهیا سازد. اگر قرار است از آن رخداد تصویر تهیه کنید، دوربین و تصویربردار از کار اوست. اگر قرار است فقط به مصاحبه صوتی اکتفا شود بنابراین عوامل صدابردار و وسیله ضبط صدا را باید در برنامه‌ریزی خود قرار دهد. اگر فاصله او تا محل رخداد و تهیه گزارش طولانی است باید راننده و اتومبیل را در نظر داشته باشند. اگر تهیه و ضبط گزارش در شهرستان‌ها و خارج از محل زندگی او (گزارشگر) است پس تأمین بودجه کافی برای مخارج ضروری از اولویت‌های او خواهد بود.

تصویر ۷

تصویر ۶

گزارشگر حرفه‌ای این نکته را همواره باید به خاطر داشته باشد که کمبود حتی یک وسیله و ابزار فنی در صحنه گزارش و فراموش کردن آن می‌تواند تلاش او و سایر همکارانش را بی‌نتیجه بگذارد. بسیاری از سوژه‌ها و رخدادها تنها یک بار اتفاق می‌افتد و قابل تکرار نخواهد بود.

نکته

به حسب نوع رسانه‌ای که می‌شناسیم، گزارش‌ها هم متفاوت خواهد بود. مطبوعات، پایگاه‌های اطلاع‌رسانی، شبکه‌های مجازی، تلویزیون و رادیو هر کدام شیوه خاص خودشان را در تهیه و تولید گزارش می‌کنند. همچنانکه قبلاً گفتیم اگرچه اصول اولیه تنظیم و تهیه و تدوین و ارائه گزارش‌ها معمولاً از قواعد واحدی پیروی می‌کنند اما شیوه گزارشگری در هریک از رسانه‌هایی که نام بردیم متفاوت است. گزارشگر در درون این رسانه‌ها با طیف متنوع و وسیعی از گزارش روبه‌رو می‌شود. در اینجا منظور ما از گزارش در حقیقت تنوع سوژه و رخدادهایی است که از سوی مدیر واحد یا سردبیر برنامه یا مسئول مربوطه به گزارشگر پیشنهاد یا سفارش داده می‌شود. به عنوان مثال تلویزیون یکی از پرنفوذترین رسانه‌ها در میان مردم است. امروز حتی در دورافتاده‌ترین نقاط کشور، تلویزیون حضور دارد و بینندگان نیز مشتاقانه برنامه‌ها و گزارش‌های تصویری آن را تماشا می‌کنند. گزارشگری که در سیمای جمهوری اسلامی ایران به کار مشغول است حقیقتاً رنگین‌کمانی از سوژه‌های قابل گزارش کردن را در مقابل خود دارد. از گزارشات ساده خبری گرفته است تا موضوعات هنری، اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی، مذهبی، ورزشی، سیاسی، تاریخی و ...

تصویر ۸

تصویر ۱۰

تصویر ۹

تصویر ۱۲

تصویر ۱۱

شاید شما تصور کنید که امر گزارش و گزارشگری فقط در بخش اخبار و حوزه سیاسی قابل پیگیری است اما چنین نیست. بسیاری از برنامه‌های تولیدی سیمای جمهوری اسلامی ایران که در گروه‌های مختلف، برنامه‌سازی، طراحی و تولید می‌شوند بخش‌هایی از برنامه را به «گزارش» اختصاص می‌دهند. مثلاً برنامه‌هایی با موضوع خانه و خانواده و زندگی ایرانی و حقوق شهروندی و سیر و سفر و نظایر آن، در کنار آیتم اصلی برنامه‌هایشان غالباً بینندگانشان را به تماشای «گزارش» دعوت می‌کنند. چنین گزارش‌هایی که در حقیقت در ارتباط با موضوع برنامه هستند تمامی مراحل حرفه‌ای و فنی یک گزارش را در روند تولیدشان طی می‌شوند و به لحاظ جذابیت‌های بصری و محتوایی از خود برنامه اصلی هم دیدنی‌تر است.

برنامه‌هایی که به لحاظ قراردادن آیتم «گزارش» در درون برنامه بیشترین سهم را در جدول برنامه‌های تولیدی تلویزیون به خود اختصاص داده‌اند برنامه‌هایی با موضوع «ورزش» هستند. برنامه‌های ورزشی در بین تماشاگران ایرانی طرفداران زیادی دارد و به همین سبب گزارش‌های ورزشی بسیاری در سیمای تهیه و تولید می‌شود. برخی از برنامه‌های مطرح ورزشی در رسانه ملی عبارتند از: فوتبال ۱۲۰، لیگ یک، نود، ورزش و مردم روح پهلوانی، شب‌های فوتبالی، ورزش و سلامتی.

یکی از برنامه‌های ورزشی رسانه ملی را انتخاب کنید و نوع گزارشگری آن را بررسی در کلاس درباره آن گفت‌وگو کنید.

گزارش‌های رادیویی

درباره جایگاه رادیو و روند برنامه‌سازی در آن و همچنین نقش مجریان و گویندگان در جذاب‌تر کردن برنامه‌های در فصل‌های گذشته، آموزش داده شد؛ اکنون ببینیم عناصر و اصول اصلی گزارشگری برای رادیو به طور خلاصه شامل چه مواردی می‌شوند:

منطق روایتی - در رادیو ما با تخیل و تصویرسازی ذهنی سروکار داریم. بنابراین بیان گزارشگر رادیو باید تابع منطق روایی و جذابیت‌های لازم برای این کار باشد. رادیو بر خلاف تلویزیون با «صوت» سروکار دارد و بنابراین برخلاف آنچه که تصور می‌کنیم، تولید برنامه در رادیو به مراتب سخت‌تر و پیچیده‌تر است. تلویزیون یا همان «جعبه جادو» با تصاویر رنگارنگ و متحرک و اندکی خلاقیت می‌تواند بیننده را مجذوب خود کند و این در حالی است که رادیو فقط با مدد بهره‌گیری روشمند و هوشمندانه از صدا و موسیقی باید بتواند برای مخاطبین مفید باشد و گوینده باید مخاطبینش را جذب کرده و پیامش را به آنان منتقل کند. به همین ترتیب، گزارشگر رادیو باید به گونه‌ای گزارش خود را روایت کند که شنونده یا مخاطب رادیو احساس کند، هم‌اکنون در کنار گزارشگر ایستاده است و صحنه گزارش و آن رخداد را شخصاً مشاهده می‌کند.

هر یک از شما یک گزارش صوتی از یک موضوع مناسب با فصل مثلاً بارش باران، یا آلودگی هوا تهیه کنید و صدای ضبط شده را در کلاس پخش کنید سپس از هنرجویان بپرسید آیا می‌توانند بگویند گزارش درجه مکانی و در چه مواقعی از روز بوده است؟ چه صداهایی برای تهیه پاسخ دادن به این پرسش کمک می‌کند.

ضرب‌آهنگ مناسب - گزارشگر باید ضرب‌آهنگ و ریتم مناسبی برای گزارش خود انتخاب کند و در این زمینه علاوه بر موضوع، محدودیت‌ها و مخاطب را هم در نظر بگیرد. اگر ضرب‌آهنگ کند و یا انتخاب مناسب با موضوع نباشد موجب کم شدن مخاطبان می‌شود. مثلاً اگر شما گزارشی از موفقیت اجرای

یک آرکستر سمفونیک تهیه کنید و ضرب‌آهنگ آن را چنان بالا ببرید که با موضوع تناسبی نداشته باشد، معمولاً با واکنش نامساعد مخاطب هدف روبه‌رو می‌شوید. به عنوان مثال اگر دربارهٔ پیروزی یک تیم فوتبال که دارای پیچیدگی‌های خاصی هم نیست، گزارش تهیه کنید که طولانی و بلند باشد، به دلیل اینکه مخاطبان مسابقات فوتبال با گزارش‌هایی با ضرب‌آهنگ تند عادت کرده‌اند، گزارش شما با روحیه مخاطب هماهنگ نبوده و موفقیتی کسب نخواهد کرد.

تصویر ۱۴

تصویر ۱۳

تصویر ۱۵

استفاده درست از مصاحبه‌ها - مصاحبه یکی از اجزاء اصلی و البته جذاب گزارش‌ها است. یک مصاحبه خوب و کارشناسی شده همراه با پرسش‌های دقیق می‌تواند اطلاعات لازم و مفیدی را به مخاطب (شنونده) انتقال دهد. بنابراین گزارشگر باید در انتخاب فرد مصاحبه شونده و نیز سؤالاتی که باید از او بپرسد نهایت دقت و حساسیت را داشته باشد. هرچه تعداد مصاحبه‌ها بیشتر باشد دست گزارشگر برای تنظیم و تدوین نهایی گزارش بازتر است، اما وقتی فقط یک مصاحبه در اختیار داشته باشد، بهتر است آن را به دو یا سه قسمت تقسیم کرده و در میان گزارش خود از آن‌ها استفاده کند.

دقت در اجزاء فنی گزارش - انتخاب صدای مصاحبه شونده، صدای طبیعی محیط (آمبیانس)، صداهای ترکیبی و افزوده شده، موسیقی، گفتار متن، افکت‌ها (آواها) و ... تماماً باید با دقت صورت بگیرد، تا اثربخشی گزارش را تضمین نماید.

اجرا یا ارائه گزارش - بخش مهمی از بار گزارش برعهده گزارشگر است. در واقع اوست که باید مخاطب را ترغیب به گوش دادن همه گزارش کند. او حتی اگر یک متن و سناریو عالی نوشته باشد ولی اجرایی نامناسب داشته باشد، سبب تعجب و یا عدم رضایت مخاطب خواهد شد. فرض کنید در جایی از گزارش که بار عاطفی منفی دارد اگر صدای گزارشگر، شاد و شوخ باشد امکان دارد پیامی اشتباه به مخاطب منتقل کند. مکث‌ها، شیوه ادای کلمات و به ویژه لحن مجری نقش مؤثری در جذابیت گزارش دارد. گزارشگری با لحن یکنواخت اغلب حوصله مخاطب را سر می‌برد. گزارشگری برای رادیو دقیقاً مانند قصه‌گویی برای یک کودک بازگویشی است که قصه گو باید دارای مهارت لازم برای جذب او باشد. مواردی دیگر چون جذابیت، نوآوری، عینی‌گرایی، چندجانبه‌نگری، توازن و تعادل که اصل کلی برنامه‌سازی رادیو است. باید در کار گزارش رادیویی نیز لحاظ شود.

فعالیت
کارگاهی

بخشی از یک کتاب صوتی ویژه کودکان را در اختیار گروه سنی ۸-۶ ساله قرار دهید، واکنش آن‌ها را در شنیدن قصه بررسی کنید. آیا از شنیدن داستان خسته می‌شوند؟ آیا با دقت گوش می‌کنند؟ آیا در حین شنیدن داستان سوال می‌کنند؟ گزارش کوتاهی از مشاهدات خود در کلاس ارائه دهید.

گزارشگر تلویزیونی کیست؟

گزارشگر تلویزیونی به منظور ایجاد ارتباطی قوی با مخاطبان باید دارای ویژگی‌هایی باشد که برخی از آن‌ها ذاتی و برخی هم اکتسابی است. بدیهی است گزارشگرانی که دارای استعداد و علاقمندی ذاتی باشند در حرفه خود موفق‌تر هستند و مراتب ترقی شغلی خود را هم زودتر طی می‌کنند اما گزارشگرانی که استعداد ذاتی ندارند طبیعتاً برای موفقیت در حرفه گزارشگری باید تلاش بیشتری کنند و سالیان سال در کنار اساتید و همکاران حرفه‌ای به کسب تجربه بپردازند.

به طور کلی برخی از مهم‌ترین ویژگی‌های یک گزارشگر تلویزیونی عبارتند از:

- داشتن ظاهر و چهره مناسب که در بسیاری مواقع، آراستگی سر و صورت و لباس به آن کمک می‌کند.
- بیان بدون لکنت
- هوش و نکته‌سنجی و قدرت انتقال سریع
- اطلاعات عمومی گسترده و آشنایی کلی با موضوعات مربوط به حوزه کاری او
- مسلط به ادبیات فارسی و زبان معیار در حدی که بتواند یک گزارش کامل خبری، فرهنگی، اجتماعی و ... را به درستی تنظیم نماید.
- آشنا به تجهیزات فنی نظیر دوربین تصویربرداری، ضبط صوت صدابرداری، انواع میکروفن و ...
- ظرفیت همکاری با گروهی که او را در تهیه و اجرای گزارش همراهی می‌کنند.
- غلبه بر اضطراب
- داشتن شجاعت و جسارت کافی برای حضور در محل‌های مختلفی که سوژه مورد گزارش اتفاق افتاده است.
- این محل‌ها می‌تواند مکان آتش‌سوزی‌ها، جبهه‌های جنگ، مناطق زلزله‌زده، مناطق اجرای مانورهای نظامی، بیمارستان‌ها، صحنه‌هایی هوایی نظیر گزارش از داخل هلی‌کوپتر و یا بالون‌های ویژه و نظایر این‌ها باشد.
- روابط عمومی عالی و مناسب به منظور ایجاد ارتباط با مردم و مسئولین در خصوص موضوع مورد گزارش
- داشتن قدرت تجزیه و تحلیل موضوع‌ها
- آشنایی با سخنوری و فن بیان
- دور بودن از هرگونه گرایش سیاسی، اجتماعی و فرهنگی تأثیرگذار در روند تهیه گزارش‌ها

فعالیت
کارگاهی

- درباره موضوع «آموزش هنر در مدارس» گزارشی تهیه کنید. ابتدا پژوهش کنید (مطالعه کتاب‌های تألیف شده در آموزش و پرورش در دوره ابتدایی و متوسطه اول، تهیه پرسش‌نامه و گفت‌وگو با مؤلفین و یا معلمین هنر و ...). گزارش خود را نهایی کنید.
- به یکی از مدارس رفته و فیلم کوتاه ۳ تا ۵ دقیقه‌ای تهیه کنید. گزارش نهایی را در کارگاه ارائه کنید.

نکته

- در تهیه گزارش و ارسال پرسش‌نامه‌ها حتماً از هنرستان و اداره منطقه خود مجوز تهیه کنید.
- هنگام تهیه فیلم گزارشی با دانش‌آموزان و یا معلمین هنر، اخلاق حرفه‌ای را رعایت کنید.

آنچه گزارشگر باید بداند

حرفه گزارشگری علی‌رغم چهره جذاب و پرهیجانی که دارد، شغل سخت و مخاطره‌آمیزی بوده و حرفه‌ای است که به اصطلاح ریسک‌پذیری (یا خطر کردن) آن بسیار بالایی دارد. یک گزارشگر حرفه‌ای صرفاً یک اجراکننده گزارش نیست بلکه دستی هم در کار تهیه‌کنندگی رادیویی و تلویزیونی دارد. گزارشگر باید اصول کلی تهیه‌کنندگی را بشناسد و با مقدمات آن حرفه‌آشنایی داشته باشد چرا که امروزه با توسعه رسانه‌های شنیداری و دیداری و سرعت گرفتن مسیر اطلاع‌رسانی، شرایط حرفه‌ای اقتضاء می‌کند فردی که به عنوان «گزارشگر» در یک سازمان رسانه‌ای به کار گرفته می‌شود به کمک آموزش‌هایی که به او داده می‌شود بتواند به تنهایی مسیر تهیه یک گزارش خوب و قابل قبول را از ابتدا تا انتها مدیریت کند. در این فرایند پیچیده، اجرا و ارائه (presentation) با وجود مهم بودن آن فقط یکی از وظایف گزارشگر است.

برای یک برنامه تلویزیونی مانند: برنامه فرهنگی هنری یک گزارش میدانی (مصاحبه با افراد در هنرستان و ...) تهیه کنید.

فعالیت
کارگاهی

توصیه‌هایی برای تهیه یک گزارش

- 1- تلاش کنید به عنوان داور بی‌طرف وارد کار تهیه گزارش شوید.
- 2- در حالی که داور می‌کنید به ویژه در گزارش‌های سیاسی و اقتصادی مصالح و منافع ملی را در نظر بگیرید.
- 3- سازمانی را که برای آن کار می‌کنید، سیاست‌های دارد که مجبورید در تهیه گزارش، آن‌ها را مد نظر قرار دهید.
- 4- گزارش‌های خبری را انعکاس واقعیت‌ها بدانید، نه قصه‌گویی و دوری از واقعیت.
- 5- به عنوان گزارشگر متعهد از بیان حقایق در طول گزارش نترسید.
- 6- در پایان گزارش تا حد امکان از نتیجه‌گیری قطعی خودداری کنید.
- 7- گزارش تلفیقی از خبر، تحقیق و بیان هنرمندانه است، بدون تحقیق - حتی جزئی - وارد تهیه گزارش نشوید و هر سه مورد را دقیقاً مد نظر داشته باشید.
- 8- اگر گزارشگر حرفه‌ای هستید نسبت به موضوعات پیرامون خود بی‌تفاوت نباشید چه بسا روزی مجبور شوید درباره یک از آن‌ها گزارش تهیه کنید.
- 9- اگر می‌خواهید گزارش موفق و تأثیرگذاری تهیه کنید، همیشه تفاهم و همکاری اعضای گروه تولید گزارش را مد نظر قرار دهید.

- ۱۰- انتقاد را بر گزارشتان بپذیرید و درباره آن فکر کنید.
- ۱۱- با کار تصویربرداری، صدابرداری و تدوین در حد لازم آشنا شوید.
- ۱۲- نگارش و گویندگی را در اولویت آموزشی‌های خود قرار دهید.
- ۱۳- ضمن حفظ آرامش فعال، همه چیز را در صحنه تهیه گزارش زیر نظر داشته باشید.

ارزشیابی شایستگی تهیه و تنظیم گزارش

شرح کار:

مطالعه یک موضوع، تهیه گزارش، حضور در صحنه و ضبط برنامه گزارشی

استاندارد عملکرد:

تهیه گزارش خبری، ورزشی، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و ... بر اساس سفارش و انجام تحقیق اولیه و جمع آوری اطلاعات با رعایت مقررات و ضوابط پخش در صدا و سیما

شاخص ها:

- مطالعه موضوع سفارش و جمع آوری اطلاعات
- تبدیل متن به شکل گزارش متناسب با رسانه صدا و سیما
- حضور در مکان گزارش و تهیه و ضبط برنامه برای پخش با رعایت استانداردهای ارتباط با مردم و انتقال پیام

شرایط انجام کار و ابزار و تجهیزات:

زمان: ۴۵ دقیقه

مکان: استودیو ضبط برنامه یا صحنه گزارش

ابزار و تجهیزات: تجهیزات صدا و تصویر

معیار شایستگی:

ردیف	مرحله کار	حداقل نمره قبولی از ۳	نمره هنرجو
۱	مطالعه موضوع سفارش و جمع آوری اطلاعات	۱	
۲	تبدیل متن به شکل گزارش متناسب با رسانه صدا و سیما	۲	
۳	حضور در مکان گزارش و تهیه و ضبط برنامه برای پخش با رعایت استانداردهای ارتباط با مردم و انتقال پیام	۲	
شایستگی های غیر فنی، ایمنی، بهداشت، توجهات زیست محیطی و نگرش: ارتباط موثر، کار تیمی، سواد اطلاعاتی، ویژگی شخصیتی و اخلاقی، کاربرد فناوری			
میانگین نمرات			*

* حداقل میانگین نمرات هنرجو برای قبولی و کسب شایستگی، ۲ می باشد.